

יון צפריר: חלום שהתגשם

יון צפריר הוא הוטיק בין שלושת צלמי העולם הזה. אם כי ר מביניהם, ציון, צבר בן 27, ל לצלם לראשונה עוד לפני גיוסו. הוא קיבל אז כמתנה מצלמת ז קטנה וצילם את המישפחה בה. כבר אז, כפעמים הראשונות ה את האובייקטים דרך העדשה, להיות צלם-עיתונות.

כשסיים את שירותו הצבאי קנה לעצמו ציון את המצלמה המיקצועית הראשונה שלו אולימפוס, ונרשם לקורס צילום בסטודיו 18. את נושא צילום-העיתונות בקורס העביר צלם בהעולם הזה שלמה סתר, וכך נוצר הקשר הראשון בין ציון ובין העולם הזה.

לעצמו מעברת-צילום מאולתרת בבית, והתחיל לעבוד כפרילאנס בירחון חדשות המישטרה. כעבור שנה נודע לו משלמה סתר, כי העולם הזה מחפש צלם-מערכת. ציון קפץ על התפקיד והתחיל לעבוד בהעולם הזה. הוא עדיין זוכר את הכתבה הראשונה שעשה: „נסעתי עם שרית ישי“, הוא מספר, „לעשות כתבה

מצולמת על נישואי בתה של השחקנית רחל רביד עם השחקן מאיר סוויסה. זה היה בקיבוץ יפעת בצפון.“ מאז עברו הרבה מאות סרטי צילום במצלמתו של ציון. הוא אדם שקט, צנוע ואינו מתרגש בקלות. לכן קשה לרלות ממנו מה היה האירוע או הצילום שריגש אותו ביותר משך חמש שנות עבודתו. ציון מוכן לומר רק, כי הוא אוהב מאוד לצלם אירועים פוליטיים. הוא גם אוהב מאוד לצלם צילומי ספורט. מכיוון שבסוג כזה של צילום דרושה זריזות מיוחדת וזה אתגר

עבור צלם. לתפוס במהירות את הרגע הנכון. כסוף על הכביש. ציון בהר להציג את התצלום של אלוף פיקוד-הצפון, אמיר דרורי, בצאתו ממתן עדות בוועדת כהן. „חשבתי הרבה זמן על הצילום הזה,

צלם צפריר

מספר ציון. „חיכיתי בחוץ כמשך חצי יום. אפשר לומר שזה צילום שתוכנן מראש. כולם הרי צילמו אותו בוויזות שיגרתיות ואני חיפשתי משהו לא שיגרת, שיראה קצת שונה. חיכיתי לו מאחרי המחסום המישטרהי כשאני כפוף על הכביש, ואז, כשראיתי אותו בין הסורגים, לחצתי על המשחרר.“

ציפי מנשה:

מדיום

לאנשים

ציפי מנשה הגיעה לצילום-עיתונות ישר מן השרה. והפעם הכוונה לשרה כפרי אמיתי. ציפי (29) ילידת כרכור, למדה בבית-הספר החקלאי בפרדס-חנה. אז עוד לא היה לה שום קשר לצילום או לאמנות. בפרדס-חנה היא פשוט חלבה פרות. את המצלמה הראשונה שלה קיבלה אומנם כמתנת בת-מיצווה מההורים, אבל אחרי שצילמה את המישפחה ואת החברים בכיתה במשך כשנה, הניחה את המצלמה בצד ושכחה מהעניין. אחרי הצבא עזבה ציפי את כרכור ועברה לגור בתל-אביב. „רציתי ללמוד ולא ידעתי מה“, נזכרת ציפי. „יום אחד

צלמת מנשה

קמתי בבוקר ורגלי נשאו אותי למידרשה לאמנות ברמת-השרון. חשבתי שאהיה ציירת, אעשה אמנות או משהו כזה. אחרי כמה שיעורים בצילום, גיליתי שאני יודעת לצלם טוב יותר מאשר לצייר. הגעתי למסקנה שהצילום, כמדיום מידי שעובר ליותר אנשים, מושך אותי יותר.“

ככל ואת סיימה ציפי את לימודיה במידרשה — ארבע שנים של פיסול,

(המשך בעמוד 28)

אלוף פיקוד-הצפון, אמיר דרורי. יוצא אחרי מתן עדותו בוועדת בחקירה